

Psalmul 8:6

„I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale; toate le-ai pus sub picioarele lui”

Omul a fost așezat aici pe pământ ca ispravnic al creației lui Dumnezeu. A fost dotat cu capacități înalte ca să-și împlinească lucrarea. I s-a dat o slujbă mare și o demnitate vrednică de cinste. Ce s-a întâmplat prin căderea în păcat? Apostolul Pavel spune că întreaga fire, întreaga natură „suspină și suferă” (Romani 8:22). Rușinea păcatului a trecut și asupra naturii. Dar nu numai ea. Împreună cu ea suspinăm și noi și așteptăm răscumpărarea.

Psalmul 103:1-4

Un bun cântăreț a fost întrebat care e cântarea cea mai iubită de el. A răspuns: „Sunt un păcătos, dar salvat...” Așa ar fi putut și David să spună. A căzut, dar s-a pocăit. A fost iertat de Dumnezeu, și David avea motive să laude pe Domnul.

1. David laudă pe Domnul din toată inima. „Tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt”

2. Toate binefacerile Domnului sunt minunate. Unele am spune că sunt mari minuni în viața noastră, altele suntem ispitiți să le trecem cu vederea. Pentru David, toate sunt pline de glorie. „Suflete... nu uita nici una din binefacerile Lui!”

3. Nu uitați groapa! „El îți izbăvește viața din groapă...” Nu de lângă groapă, ci din groapă; ai căzut deja în ea, și Domnul te scoate. Nu te-a scăpat de zgârieturi, ți-a scăpat viața; chiar viața ta era în pericol.

Să binecuvântăm pe Domnul!

Psalmul 18:35

„...și îndurarea Ta mă face mare”

Îndurarea lui Dumnezeu, „*anavah*” în limba ebraică, înseamnă umilință și modestie când se referă la oameni, și îndurare și bunătate când se referă la Dumnezeu. Aici „îndurarea lui Dumnezeu” e pictată în termeni de gingășie și blândețe; așa de fin s-a purtat Dumnezeu cu David.

Psalmistul recunoaște că n-a ajuns mare pentru că ar fi fost el cineva; era un cioban. Nu avea nici o reputație; era dintr-o familie de la țară. Dar Dumnezeu a avut îndurare față de el, și a ajuns mare, a ajuns să fie unsul Domnului, a ajuns rege.

E mare cine știe să fie smerit. Iar unii care-și zic mari, când se laudă arată cât sunt de mici.

Smerenia e o podoabă, e o pecete a harului lui Dumnezeu.

Psalmul 46:10

„Oprți-vă și să știți că Eu sunt Domnul!”

Am un prieten care îl cunoaște personal pe președintele Bush. Eu știu doar câte ceva despre președinte. Cunoștințele mele față de cele ale prietenului meu sunt foarte diferite. La fel și despre Dumnezeu, a-L cunoaște personal și a ști despre El sunt două cunoașteri diferite. Noi avem privilegiul mare de a-L cunoaște personal, de a avea legătură și părtașie cu Domnul Isus. de fi primiți de El în anturajul prietenilor Săi. Dar există aici și un imperativ divin: „Oprți-vă!” Faceți liniște, ca să-L auziți pe Domnul!

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Buletin Duminical

S-a dus și s-a așezat lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, și pâine și carne seara. Și bea apă din pârâu.

I Împ. 17:5-6

La pârâul Cherit

Ce multe învățături am putea scoate din textul acesta plin de minunății de la I Împărați 17:1-7!

Acesta e un pasaj clasic al providenței călăuzitoare, apărătoare și îngrijitoare, o providență specială, harică, pe care o are Dumnezeu față de proorocul Său. Desigur, Ilie trebuia ascuns, apărat, îngrijit, și Dumnezeu i-a dat indicații precise unde să meargă și ce să facă. Așa e Dumnezeu și cu noi. Se îngrijește de cele mai mici detalii ca să nu ducem lipsă, și să știm să ne încredem în El, să Îl ascultăm deplin. Întâi, Dumnezeu i-a spus: „Pleacă de aici...” Și Ilie a plecat. Minunile lui Dumnezeu întotdeauna pornesc cu primul pas, și acesta este ascultarea din partea noastră.

Dumnezeu poruncește corbilor? Așa scrie: „Am poruncit corbilor să te hrănească” (versetul 4). Lucrul acesta pare atât de extraordinar pentru unii, încât caută explicații în cine au fost corbii? Poate au fost arabii din părțile locului? Poate au fost negustorii care treceau cu caravanele pe undeva nu departe? Poate au fost unii sclavi care furau de la masa lui Ahab mâncare? Dar interpretarea cea mai clară este întotdeauna și cea mai simplă. Da, Dumnezeu a poruncit unor ciori să aducă de undeva carne gata gătită și niște pâine gata coaptă, și să zboare cu mâncarea aceasta până la Ilie și s-o lase acolo. Corbilor le place pâinea, dar n-au mâncat-o. Le place și carnea, dar n-au înghițit-o. Ei aveau poruncă s-o ducă la Ilie. Desigur că e o minune. E minune

din toate punctele de vedere. Așa se poartă Dumnezeu și cu noi cu fiecare. Psalmul 119:18 spune: „*Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!*” Și noi ar trebui să avem rugăciunea aceasta, ca să vedem toate minunile din jurul nostru, și să-L laudăm pe Domnul.

Încă un lucru: Ilie a avut două mese pe zi, una dimineața și una seara, cu hrană bogată în proteine, o hrană sănătoasă, cu mese foarte regulate. Era în mijlocul naturii, în aer curat, într-un mediu sănătos și înviorător. Știi că unii vă gândiți că voi da câteva sfaturi culinare, în genul „health food” foarte la modă astăzi. Și nu e rău să luăm aminte la ele (deși probabil că seara carnea e cam grea la stomac). Dar vreau să trec în altă direcție. Dumnezeu i-a dat două mese pentru întărirea trupului. Oare nu credeți că ar fi bine să luăm și noi două mese pentru suflet? Ha! Acum nu mai vreți să citiți? Mai stați puțin.

Când ne sculăm avem nevoie de o hrană din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca toată ziua să fim sub o binecuvântare cerească. Iar seara s-o încheiem tot din Cuvântul Scripturii, și să închidem ochii auzind ecoul ceresc al vocii lui Dumnezeu. E bine așa!

Sau, dacă vreți o altă aplicație, (îmi iau un mare risc aici) haideți să îndrăznesc să spun că duminica avem două servicii divine, unul dimineața și unul seara. O masă dimineața, și una seara. De ce unii trăiesc la un regim alimentar cu o singură masă?

Ilie a știut de unde-i vine hrana, și a fost omul care s-a încrezut în Dumnezeu. De unde credeți că ne vine nouă mâncarea? Să ne încredem și noi în Dumnezeul care nu uită niciodată de copiii Lui !

Am simțit parfumul slavei...

Am simțit parfumul slavei,
Din poienile de Sus,
Când la noi în adunare,
Doamne, pacea ne-ai adus.

Am adulecat parfumul
Parcă de ceresc trifoi,
Când în taina suferinței
Te-ai apropiat de noi.

Am simțit o iasomie
Cu parfum de Paradis,
Când în inima zdrobită
Harul Tău ni l-ai trimis.

S-a întins în toată casa
Un parfum ca de bujor,
Când ai sărutat obrazul
Pălmuit al sfinților.

Doamne, ce parfum de smirnă,
De aloe și tămâi,
Ne aduci la masa noastră
Unde Te rugăm, rămâi!

Adieri din Înălțime,
Dintr-o zăriște de tei,
Faci s-ajungă, O Isuse,
La suspinul din bordei.

Mulțumim pentru parfumul
Harului ceresc și blând,
Când la noi în adunare
Ne trezim cu toți plângând.

Mulțumim că-n suferințe,
Doamne mare, Tu ne dai
Și miresmele alese
Ale florilor din Rai. (V.P.)

Comunicări

Oaspeții noștri:

- În duminica trecută:
- Nathanael Olson, de la o biserică baptistă americană din Wheaton; fratele Olson, având o voce frumoasă, a cântat un solo de laudă Domnului.
  - sora Victoria Dimitriu, din București, venită la sora Olimpia Ștefănescu, ne-a adus salutări.
  - Dr. specialist oncolog dna Alina Morar, din Bloomington, Illinois, în vizită la familia Zmeregă.
  - Dr. Relu și Mariana Pușcaș și dr. Titus Colțea, din Florida. Aceștia ne-au salutată și ne-au îndemnat la hărnicie în lucrarea Domnului. Familia Pușcaș a plecat într-o excursie în Israel.
  - Astăzi e cu noi fratele Victor Kloes, din California, în vizită la familiile fiicelor (Carmen și Aida), la nepoți și strănepoți. Ne bucurăm că la vârsta dânsului (92 de ani), Bunul Dumnezeu l-a ajutat să vină la noi ca să fim o vreme împreună.

Unii pleacă, alții vin...

- În duminica trecută ne-am luat rămas bun de la familia Teofil și Rodica Husar. Ei s-au mutat la Charlotte, statul North Carolina, unde urmează să ajute la păstoria bisericii a cărei păstor este dr. Livius Percy. Le dorim însoțirea divină.
- Daniel și Diana Moțiu, nepoții soriei Silvia Străin, au plecat înapoi în România, la Șiria, județul Arad.
- Clement Popovici s-a întors din Hong Kong unde a fost o săptămână în interes de servicii.
- Fratele și sora Avram și Maria Duca s-au reîntors în țară, la Timișoara. La plecare fr. Avram a salutată cu căldură biserica.
- Fr. Aron Orășanu s-a întors din România unde a avut operație la ochi (la Cluj), și ne-a adus salutări de la fr. Daniel Mariș, păstorul bisericii „Golgota”

- (cunoscută ca „Basarab”) din București .
- Fratele Pavel Nicolae, și-a revenit din boala de care a suferit, și urmează să plece în săptămâna viitoare pentru trei săptămâni în România la Reșița.
  - În duminica trecută fr. Boris Levițchi a împlinit 23 de ani de când a pășit pe pământul Americii.
  - Fratele și sora Sandu și Daniela Popa ne-a adus salutări de la bisericile din Hollywood, unde și-a petrecut concediul, și de la fr. Doru Popa, care a fost și el acolo la odihnă.
  - Sora Petrilă Sofica s-a întors din România unde a fost la înmormântarea mamei dânsi, Miți Maria, în vârstă de 72 de ani, plecată vineri, 29 august a.c.
  - Sora Tabita Dragomir a plecat pentru două săptămâni la Londra.

Bonavii noștri:

- Rugați-vă pentru cei care trec prin suferință și boli:
- Sora Lucreția Sava a fost operată la piciorul drept (amputare mai jos de genunchi) marți seara la spitalul Swedish, unde se află încă internată.
  - Fratele Gheorghe Bahnean a fost la adunare după operația avută la genunchi și, slavă Domnului, poate umbla mai bine.
  - Sora Eva Bodea a fost internată câteva zile, și acum e acasă, dar foarte slăbită.

Activitățile cu copiii

- Pentru mamele cu copii: Vă rugăm să lăsați copiii (vârsta până la 3 ani) în grija soriei Ani Tămășan, în clădirea anexă. Sora Tămășan și alte tinere vor sta cu ei în timpul serviciului divin, ca să aveți o stare de închinăciune în adunare.
- Pentru părinți: Vă rugăm să aduceți copiii devreme la Școala Duminicală. Învățătorii și învățătoarele se pregătesc mult pentru lecțiile duminicale și activitățile cu copiii, dar dacă îi aduceți târziu, timpul efectiv de clasă e foarte scurt și mai puțin folositor. Punctualitatea e importantă.